

A válogatóverseny

Nándi tudta, hogy Jézus Krisztus az ő oldalán áll.

Írta: Noelle Lambert Barrus

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet Franciaországban játszódott.

Nándi pattogatva átvezette a labdát a pályán. Játékosok szaladgáltak körülötte, a cipőjük csikorgott a padlón.

„Üresen állok!” – kiáltotta Gábor.

Nándi átpasszolta a labdát Gábornak, és futott tovább. Aztán Gábor visszadobta a labdát Nándinak. Nándi megcélozta a kosarat.

HUSSI!

Bement!

„Ügyes voltál, Nándi – mondta az edzője a meccs után. –

Tudod, két hét múlva lesz a válogatóverseny a városi csapatba való bejutáshoz.”

Nándi elmosolyodott. Csak kevés játékost hívtak meg, hogy részt vegyenek ezen a válogatón.

„A válogató vasárnap lesz – mondta az edző. – Mit gondolsz, el tudsz rá menni?”

Nándi izgatottsága, amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan el is múlt.

„Pont vasárnap?” – kérdezte Nándi.

„Igen. Ez gond?”

Nándi elgondolkodott. Lehetősége nyílt arra, hogy egy igazán jó csapatban játsszon. Azonban a vasárnap volt az a nap, amikor istentiszteletre ment és a Szabadítóra összpontosított.

„A vasárnapok különlegesek számomra – mondta Nándi. – De megbeszélem a szüleimmel.”

Aznap este Nándi a szüleivel az ágyán ült. Gondolkodás közben a levegőbe dobálta a labdáját. „Nagyon szeretnék részt venni a csapat válogatóján – mondta Anyának és Apának. – De nem akarok vasárnap menni. Tudom, hogy Isten fontosabb a kosárlabdánál.”

„Mi hogyan segíthetünk?” – kérdezte Anya.

Nándi a labdát forgatta a kezében. „Mondhatnánk együtt egy imát?”

Félretette a kosárlabdáját, és letérdelt Anyával és Apával.

„Drága Mennyei Atyám! – kezdte. – Nagyon-nagyon szeretnék

részt venni ennek a csapatnak a válogatóján. De a válogató vasárnapra esik. Tudom, hogy a vasárnap az a nap, amelyet Neked adok. Most mit tegyek?”

Az ima után Nándinak megnyugtató érzése lett.

„Hogy érzed magad?” – kérdezte Anya.

„Nem veszek részt, ha a válogató vasárnap lesz – mondta. – De van egy olyan érzésem, hogy minden rendben lesz.”

Két nappal később Nándi anyukája kapott egy ímélt. Az állt benne, hogy a válogatót áttették szombatra!

Nándi részt tud venni a válogatón és a sabbatot is meg tudja szentelni. Tudta, hogy Mennyei Atya meghallgatta az imáját.

A következő két hét során Nándi annyit gyakorolta a kosarazást, amennyit csak tudta. Amikor eljött a nagy nap, Nándi mindent beleadott. Gyorsan szaladt a pályán, a legjobbat hozta ki a dobásaiból, és szurkolt a csapattársainak.

„A következő játékosok folytathatják a válogatóversenyt a csapatba való bejutáshoz – mondta az edző a válogató első fordulója után. – Figyeljete, hogy halljátok-e a neveteket.”

Nándi szíve hangosan dobogott. Az edző szólított egy nevet. Aztán még egyet. Majd még egyet. Nándi úgy érezte, egyre halványul benne a remény, hogy bejuthat a csapatba.

Az edző hamarosan végzett a listával. Nem szólította Nándi nevét. Nándi nem vehet részt a válogató következő fordulóján.

A tornaterem előtti padon ült, és a cipőjét bámulta. Olyan keményen dolgozott, mégis úgy érezte, hogy ez a sok munka semmit sem ért.

Amikor Anya eljött érte, Nándi megrázta a fejét. „Nem kerültem be a csapatba.”

Anya szorosán átölelte őt. „Sajnálom, hogy nem úgy sikerült, ahogyan szeretnénk volna” – mondta.

Nándi mély lélegzetet vett. Aztán egy megnyugtató gondolata támadt.

„Nem mindig alakulnak úgy a dolgok, ahogyan szeretnénk – mondta. – Azonban Jézus Krisztus pontosan tudja, mit érzek. Ő az én oldalamon áll.”

Anya elmosolyodott. „Igazad van! Ő tudja, mit érzel.”

Nándi visszamosolygott rá. Még mindig szomorú volt, de jobban érezte magát, mert tudta, hogy a Szabadító megérti, mit érez. Nándi tudta, hogy Jézus mindig szeretni és támogatni fogja őt. ●

